

УПРАВЛІННЯ САМОСТІЙНОЮ РОБОТОЮ СТУДЕНТІВ-МАГІСТРІВ В УМОВАХ НОВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Освіта ХХІ століття значно відрізняється від освіти ХХ століття як по змісту і об'єму інформації, так і по формам його придбання.

В суспільстві однією із задач вищої школи є завдання не просто наповнювати особистість знаннями, а сформувати такого фахівця, який здатний самостійно оволодівати знаннями, ставити і розв'язувати конкретні, практичні задачі.

Вивчення — це дослідження. Це положення Платонівської педагогіки одержало глибоке філософське обґрунтування в роботі відомого психолога і філософа С. Л. Рубінштейна [1] і звучить як:

«Навчання мислиться як спільне дослідження: замість догматичного повідомлення і механічної рецепції готових результатів — спільне проходження того шляху відкриття і дослідження, що до них приводить.

Система, в основу якої було покладено пасивне сприйняття готових результатів, копіювання даних зразків — одна лише бездіяльна і марна рецептивність, — повинна бути замінена системою, основа і ціль якої — розвиток творчої самодіяльності».

У цій думці міститься принциповий підхід до навчання — власна активність.

Модель гнучкого вивчення звільняє студента від парадигми «класної кімнати» і дає йому більше можливості керувати місцем, часом і швидкістю вивчення.

Модель оснований на тім, що провідна, активна роль у процесі вивчення, так само, як і відповідальність за успіх вивчення, лежить на студенті, котрий може звертатись до викладача по мірі необхідності. І тому «гнучке вивчення» перетворює вивчення в дослідницьку діяльність.

Управління самостійною роботою можна уявити як схему, в якій метою управління є таке погодження взаємодії елементів системи, яке б забезпечило функціонування як системи в цілому, так і окремих її елементів. СРС — це форма організації навчального процесу, при якій заплановані завдання виконуються студентом під методичним керівництвом викладача, але без його безпосередньої участі.

Метою СРС є засвоєння в повному обсязі навчальної програми та послідовне формування у студентів самостійності як риси характеру, що відіграє суттєву роль у формуванні сучасного фахівця вищої кваліфікації. В ході самостійної роботи студент має перетворитися в активного учасника навчального процесу, навчитися свідомо ставитися до оволодіння теоретичними і практичними знаннями, вільно орієнтуватися в інформаційному просторі [2].

У кінцевому підсумку ціль управління — створення умов для формування спеціаліста.

Інформаційні технології є найважливішими прикметами ХХІ століття. Сучасні комп'ютерні системи стають інтегрованим середовищем для спілкування, навчання, обміну інформацією та спільного використання знань і одержують широке розповсюдження в системі освіти.

Актуальними на сьогоднішній день є питання створення університетських курсів лекцій і практикумів на базі сучасних інформаційних технологій у вигляді дистанційних курсів.

На кафедрі аудиту створений дистанційний курс для самостійного опрацювання по дисциплінам «Управлінські інформаційні системи» для спец. 8106/1 та 8106/5 з повним забезпеченням методичними вказівками для самостійної роботи магістрів де чітко регламентовані усі організаційні моменти навчального процесу, такі як, порядок отримання завдань, терміни, форми, критерії оцінювання та порядок проходження поточного та семестрового контролю, надано повну інформацію про обсяг, види роботи і заняття, передбачених робочим навчальним планом та програму дисципліни з посилками до основних літературних джерел.

Це дає можливість навчатися в індивідуальному режимі. І все це розміщено у мережі.

Зупинюся на перевагах навчальних сайтів у порівнянні з традиційними джерелами інформації:

- індивідуалізація опрацювання курсу за рахунок того, що навчальні сайти є загальнодоступними і студенти у будь-який час можуть їх використовувати;
- періодичне оновлення сайтів у зв'язку з отриманням нових даних чи з метою корегування курсу для різних груп студентів;
- таке інтерактивне навчання, при сучасній популярності дистанційного навчання, природно стає актуальним у галузі інформатизації освіти.

І стає очевидним, що комп'ютерні технології можуть використовуватись для підвищення ефективності усіх форм навчання (очної, заочної, вечірньої, дистанційної).

Література

1. Рубинштейн С. Л. Принцип творческой самостоятельности. К философским основам современной педагогики // Вопросы философии. — 1989. — № 4. — С. 89—95.

2. Положення про організацію навчального процесу в умовах його індивідуалізації та впровадження кредитно-модульної системи. — К.: КНЕУ, 2006. — 152 с.

Н. В. Тімова, старш. викл.,
кафедра управління персоналом

РОЛЬ ПРАКТИЧНОЇ СКЛАДОВОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ У ФОРМУВАННІ КОМПЕТЕНЦІЙ

Компетентісний підхід в освіті припускає не просту трансляцію знань, вмінь та навичок, а формування у студентів професійної компетенції. Усі складові цього підходу щільно сплітаються, утворюють складну структуру, яка дає можливість зробити «ідеальну модель» спеціаліста, визначаючи його особистісно-діяльнісну характеристику, оскільки компетентність може оцінюватись тільки у ході діяльності і тільки у рамках конкретної професії.

Іншими словами, основною метою професійної освіти є підготовка кваліфікованого працівника відповідного рівня і профілю, конкурентоспроможного на ринку праці, компетентного, такого, що вільно володіє своєю професією та орієнтується у суміжних областях діяльності, готового до постійного професійного росту, соціальної та професійної мобільності.

Першим кроком у формуванні компетенції студента є навчання обробляти та систематизувати текстову та числову інформацію, бути ініціативним, пропонувати нестандартні рішення, вміти аргументовано відстоювати свою точку зору.

Формування перелічених компетенцій відбувається на теоретичному рівні, але основна їх частина повинна формуватися на практиці.

Відповідно з сучасними тенденціями освіти до загальноєкономічних компетенцій можна віднести такі:

- підвищувати свою кваліфікацію або повністю перенавчатися;
- швидко оцінювати ситуацію і свої можливості;